

Tam Thập Tam Cung

Chương 55

Dòng Xuyên

Trên sông sóng gợn giỡn mù mịt, thỏ phóng có thể thảy cỏ non xanh uốn lượn giữa màn hồng, phong cảnh như tranh thủy mặc tinh xảo.

“Cảnh vật nơi này vô cùng đẹp nhưng phạm tội các ngươi mà nói thì tranh vẽ, nhạc và thơ cũng không thể sánh bằng ngàn năm nay mà nói, nơi này là Sinh Tử Trường. Nếu có thể tiên thiên chinh chiến, thân người bất tận sát lập ý của Dòng Xuyên.” Quách sai nắm dây thừng bu các nô lệ thuy nhiên, “Các ngươi cứ đi theo thuy nhiên, rất nhanh sẽ nhìn thấy cửa Núi Hà”.

Nhan Mịch lặng lẽ quan sát những người xung quanh, ai nấy đều thẫn thờ, vô tri vô giác, quách sai nói gì bọn họ cũng chỉ nghe theo mà làm. Nàng tuy không bước vào luân hồi nhưng đã mất tiên thiên, chỉ tuân theo quy luật của Minh pháp nhưng không để nàng tùy ý rời đi. Chẳng lẽ nàng cũng phải như những người khác phạm nhân đi qua Dòng Xuyên, sau đó ứ đứ lại làm nô lệ?

Nàng nhận ra phạm tội mà người Uyên Quân trừng phạt mình, người phạm tội có thể miễn trừ miễn cưỡng, nhưng trong trường hợp này, có người sống thì thì tức tặc có khả năng sống sau này. Quá trình không có cách nào lựa chọn, thì thì vẫn luôn có thể lựa chọn cách thức, chỉ có ưu nhược điểm là cái hay khác mà thôi.

Nhan Mịch nghĩ gót những người khác, tất cả đi xuống Dòng Xuyên. Bên cạnh là con thuyền nhỏ của quách sai, thuyền treo một chiếc đèn lồng đỏ sáng, ánh đèn vàng vọt chiếu xuống mặt nước.

Đi qua Dòng Xuyên, sẽ quên sạch tất cả, nay về sau, chuyện cũ không còn can hệ đến nàng nữa.

Dù nàng có thể vượt tình duyên, nhưng cũng không thể trốn tránh vận mệnh. Trách phi hoàn toàn lãng quên, nhưng không vì vậy không thể dứt mối liên hệ, không nguôi ngoai niềm nhớ nhung của mình, người như nàng tình cảm dễ dàng chia sẻ.

Nàng không biết bản thân sẽ đi bao lâu, thân người thì trôi nổi trên dòng sông Vòng Xuyên lạnh lùng, nhưng phạm nhân xung quanh lại cách nàng một lúc một xa, nàng dần dần cảm thấy theo theo không kịp... dường như chỉ trong chớp mắt trôi đi, tất cả bao giờ, chỉ vài ngày càng đi càng xa càng gần đến tận cùng. Nơi thì gặp gỡ và nơi chỉ có một khoảnh khắc trôi đi.

mịch, D. Vong Xuyên mênh mang sóng l. ng. ch. còn sót l. i. m. i. mình nàng. Nhan. m. nhìn m. t. tr. i. d. ch. chuy. n. t. ng. ông sang phía trên m. t. n. c. ng. tây, cu. i. cùng t. t. bi. n. m. t. kh. i. t. m. m. t., nh. ng. m. nh. sáng. v. v. n. ph. n. chi. u. trên sóng n. c. trong su. t., d. p. d. nh. lên xu. ng., cu. i. cùng m. t. i. ánh sáng l. p. l. ánh.

Th. gian này, yên. ng. n. c. nh., n. i. ây. tr. c. nay. u. hoàn. toàn. tr. ng. r. ng., ngo. i. tr. ti. ng. gió. nhè. nh. thì. ch. a. t. ng. t. n. t. i. b. t. k. th. gì. Th. gian này, c. nh. v. n. ch. có. m. i. nàng, nh. ng. ng. i. kia, nh. ng. g. ng. m. t. nh. t. ng. quen. bi. t., nh. ng. vì. c. kia, ã. m. m. c. i. hay. t. ng. r. i. l., ch. ng. qua. ch. là. m. t. màn. hoa. n. trong. g. ng., tr. ng. n. i. áy. n. c., i. khi. v. n. tay. mu. n. ch. m. vào, u. b. t. thình. lình. tan. bi. n. s. ch. s. .

Nh. ng. o. nh. gi. a. lúc. vô. tình. b. khoa. v. tan. tàn. h.

Nhan. m. ch. m. ch. p. lê. b. c. gi. a. dòng. n. c., D. Vong. Xuyên. r. t. sâu, nh. ng. chân. nàng. t. u. chí. cu. i. u. không. ch. m. t. Nàng. không. rõ. còn. ph. i. i. bao. lâu. n. a. m. i. n. c. c. u. N. i. Hà, tr. c. m. t. ch. có. n. c. sông. mênh. mang. vô. t. n. Ph. ng. ch. ng. là. nàng. ã. i. sai. ng., lâu. nh. v. y. mà. không. có. ai. i. qua, nói. cho. nàng. bi. t. âu. m. i. là. n. i. nàng. ph. i. n.

Mãi. r. t. lâu. r. t. lâu. sau, cu. i. cùng. c. ng. có. m. t. hàng. h. n. phách. i. qua. D. ng. nh. ch. trong. ch. p. m. t., nh. ng. ng. i. kia. ã. không. th. y. n. a., l. i. ch. còn. sót. l. i. m. i. mình. nàng.

Nàng. v. n. không. h. i. sai. ng., ch. c. n. l. i. d. c. theo. D. Vong. Xuyên, i. th. ng. t. i. tr. c. là. s. tìm. th. y. n. i. cu. i. cùng. nàng. ph. i. n.

Th. gian. này. c. ng. không. ph. i. ch. có. m. i. nàng, nàng. i. quá. ch. m., t. t. ph. i. b. r. i. l. i. phía. sau.

Th. nh. ng. i. m. t. ch. c., l. i. thêm. m. t. ch. c., l. i. có. nh. ng. ng. i. khác. i. qua. Nàng. h. t. l. n. này. n. l. n. khác. t. nói. v. i. mình, r. i. c. ng. s. có. m. t. ngày, nàng. có. th. cùng. v. i. nh. ng. ng. i. khác. n. m. t. n. i. khác, ch. là. ch. m. m. t. chút. mà. thôi.

Tà. d. ng. D. Vong. Xuyên. p. mà. cô. c., c. nh. m. t. v. t. ng. h. ng. bên. má. m. nhân. Nh. ng. ph. i. c. n. n. m. t. bi. n. ráng. chi. u. r. c. r. nh. ng. nào. m. i. có. th. nhu. m. chút. s. c. vào. cho. n. c. sông. bao. la. vô. b. này?

Nhan. m. ã. không. nh. rõ. chung. quy. có. bao. nhiêu. ng. i. phạm. t. sau. l. ng. mình. v. t. lên. tr. c., sau. cùng. bi. n. m. t. kh. i. t. m. m. t. Nàng. ch. nghe. th. y. qu. sai. trong. lúc. chèo. thuy. n. i. xa. th. dài. nói, úng. là. m. t. k. si. mu. i., dù. th. nào. c. ng. không. ch. u. lãng. quên. ti. n. tr. n.

Là. không. ch. u. lãng. quên. sao?

Thân. th. Nhan. m. s. m. ã. l. nh. cống. n. m. t. h. t. c. m. giác, m. i. lúc. m. t. r. ã. r. i., nh. ng. v. n. không. th. y. bóng. dáng. c. u. N. i. Hà.

Nàng kiết sặc nghẹn, bên thân rớt cuồn cuộn ãngâm mình trong dòng Vong Xuyên bao lâu rồi? Mỵ n m, mỵ mỵ n m, hay mỵ mỵ mỵ n m?

Nàng không biết, cứ thế ngày lại qua ngày, ráng chi uồn ngày qua ngày rớt rớt.

Quả sai vồn cuộn chèo thuyền, thắp đèn hờn ngời ngang, có lúc kẻ lái thuyền lại thành Ngưu Mã Diên. Bên hàng người nào người nọ nhìn nàng lúc đầu thề dài, sau ó bệ.

Nhưng dung mạo nàng vồn không mỵ may mắn, nàng cứ không rõ rớt cuồn cuộn ãng trôi qua bao lâu.

Cuối cùng một lần, quả sai đường lối, mỵng thề dài hời, người có biết mình ã lại Đ. Vong Xuyên hết bao nhiêu năm rồi không?

Nhanh mợt thợt thợt lợt u.

Quả sai gì tay ra đ. u.

Hóa ra ã qua hết tám mỵ n m r i ?

“ ã tám trăm năm có lẽ rồi, người còn tiếp tục thế này, có ngày sẽ biến thành quẻ thất khúc dưới đáy sông, không thể u thai, chỉ có thể vô tri vô giác y.”

Tám trăm năm. Chết một nghìn người, năm tháng thối a.

Nhanh m n m t n c i y u t.

Nàng ngắm mắt nhìn ra phía trước. Trên sông sóng mùng p t a, mắt trái ang l n r c nh máu, t a h m t v t n t r n xé to c t tr i.

Bóng người hiện lên trước mắt ang người bên bàn, vồn tay t m n s so ng, ch m ch p o g t ra hình thù một lần tr m, khi nghe thấy tiếng chân nàng u kh ng o nh sang, khóe mỵng g n m t nét c i nh có nh không.

Nhanh m ã không biến thành quẻ thất, cứ không b h n phi phách tán.

Nàng t t m m t, kh nhúc nhích thân người ang b t m ván gi ng bên d i è vào h i au. Đây là một gian phòng r t n s , bàn ghế khung c a u ã có ph n c k , màu s c ã h i ng sang nâu nh t.

Nhanh m v a ng i d y thì nghe tiếng c a phòng cốt kết m . Nàng ng ng u nhìn, ch thấy trước c a là một người àn ông n v n gi n d , tay ang b ng m t bát thu c b c khối nghi ngút, m t m i b vẩy gi a làn khói tr ng nhìn không rõ nét.

“Nàng tên gì ? Thì thì mau uồn bát thu c này i.” Người àn ông kia b c n g n, gi tay chìa bát thu c sang. Y có một đôi bàn tay m ch t th sinh, móng tay c c t nh n nh i, trông nh bàn tay chuyên dùng cầm bút viết ch .

Nhanh m ón l y bát thu c uồn mỵng m, c m th y vô cùng ng chất, không khi chau mày. Tiên pháp tr th ng nàng am t ng không ít, nh ng v i

các lo i th o d c m ch t ng c a phàm gi i thì l i hoàn toàn mù t t. Hu ng h tuy nà ng không còn tiên t ch, nh ng xét c th huy t m ch c a nà ng, th o d c bình th ng c ng ch ng có tác d ng gì. Ch là i ph ng r t có th là ân nhân c u m ng c a nà ng, Nhan m không ti n c tuy t thu c do ng i ta v t v s c ra.

Ng i à n ông th y nà ng chau mày, mi ng ch t m m c i: “Nà ng qu nhiên v n còn s ng, nh ng ít ra c ng không còn nh tr c ây ngang b ng không ch u u ng thu c n a”.

Nhan m nghe tim ánh th ch, bàn tay ang b ng chén thu c thoáng kh ng l i. Vi c này d ng nh có ch nào ó không c n cho l m, ch là vi c n b t ng , nà ng nh t th i c ng không th l p t c ngh thông su t. Nhân lúc i ph ng xoay i, nà ng kh nghiêng ng i h n n a bát thu c còn l i vào ch u hoa lan t trên chi c t u gi ng, r i ti p t c b ng chi c bát ch còn sót l i ít c n thu c.

Ng i à n ông b c n c nh bàn, m n p m t chi c v i s m t ít th gì ó ra chi c bát s b ng sang: “U ng thu c xong, h p vài ng m chè ngân nh h t sen là s không th y ng n a”.

Nhan m c nh giác nhìn chi c bát s trên tay y, trong lòng run r y, chè ngân nh h t sen, có ánh ch t nà ng c ng không n: “... Làm phi n cho ta m t c c n c là c r i, c m n”.

Y m m c i, xoay ng i rót m t c c n c, nh ng l i không a vào tay mà t nhiên a n sát b môi nà ng: “ n ngh a gì ch , phu nhân sao l i tr nên khách khí n v y?”.

Nhan m t bát thu c sang bên, ó n l y chi c c c trên tay y, u ng m t ng m làm t c h ng ang khô kh c, b t thình lình c ng i c ng : Y m i v a nói gì ch ? Phu nhân sao l i khách khí n v y... Phu nhân?!

Tuy nà ng ch a t ng t chân t i phàm gi i, nh ng c ng ã t ng c qua trong sách, phu nhân h n ý là mu n ch thê t r i?

L nào th c t nà ng ã nh nh m, hay là phong t c c a phàm gi i ã hoàn toàn thay i, d o này “phu nhân” c ng gi ng nh cô n ng, ti u th v y, có th dùng x ng hô v i m t cô gái l n u g p m t?

V y nh ng bình th ng mà nói, phong t c phàm gi i dù có bi n i c ng không nhanh n v y. ây ph ng ch ng ch c ch là do nà ng ngâm mình trong D Vong Xuyên quá lâu nên s n sinh o giác thôi ch ng? Nhan m n o m t l t, c m th y xác su t b n thân nghe nh m cao h n, bèn bán tín bán nghi cúi u h p hai ng m l n n c, b ng nghe ng i u i ph ng kh lên cao, l i g i m t ti ng: “Phu nhân?”.

“... Kh , kh kh kh !” Nhan m s c s a.

Nàng hôm y tiêng, khó khăn nh li nh p th , r i xoay u nhìn ng i àn ông kia: “Phu nhân? Ngài g i ta là phu nhân?”.

Ng i kia kh cúi ng i, nét m t tràn y kinh ng c: “Phu nhân nàng hôm nay làm sao v y? C k l th nào y. Nàng không mu n ta g i nàng là phu nhân, th thì ta i l i g i là n ng t v y”. Dung m o i ph ng khá thanh tú, ch là uôi m t x ch m nh lên trên, có chút l nh l o.

Nhan m nhìn y h i lâu, c m th y i ph ng không gi ng nh ang c ý bày trò ùa nh m, bèn nghiêm túc b o: “Nh ng ta âu ph i thê t c a ngài, ây là l n u tiên ta g p ngài. Có l ch là thê t c a ngài và ta ngo i hình có chút gi ng nhau thôi ch ng?”.

Trên m t ng i kia t u chí cu i không m y may có chút h n nào, c ng ch ng h ng m k l i nàng nh n di n, ch ón l y chi c c c t tay nàng, xoay ng i i n bên bàn: “Nàng có mu n u ng thêm ít n c n a không?”.

Nhan m l c u, v a nh m mi ng thì bên ngoài truy n vào gi ng nói oang oang c a m t ph n : “Tri u tiên sinh! Tri u tiên sinh ngài có trong nhà trong ch ?”.

Ng i kia i m m áp: “Ta ra ngay ây”. Y t chi c c c xu ng, b c t i ng ng c a thì chân kh d ng b c, xoay l ng v phía Nhan m: “Phu nhân, nàng th tr ng không c kh e, trong nhà i u d ng cho t t vào”.

Nhan m u t ngh n. Ng i này r t cu c b cái gì v y, m mi ng phu nhân khép mi ng c ng phu nhân, nàng hóa ng i l n lên trên Thiên ình, v sau l i l i D Vong Xuyên h t tám tr m n m, âu có chuy n m t êm ng d y ã lòi ra m t v phu quân?

Loáng thoáng nghe th y gi ng nói c a ng i ph n ban nãy t nhà ngoài truy n vào: “Tri u tiên sinh, b nh tình c a tôn phu nhân v n ch a có kh i s c sao?”. Không rõ v Tri u tiên sinh kia áp th nào, ng i ph n n l p t c b o: “Ông tr i có m t, Tri u tiên sinh ngài có lòng t t nh t nh s c báo áp”.

Nhan m ch c m th y u óc quay mòng mòng. V Tri u tiên sinh này nhìn nho nhã tu n tú th này, i nhân x th l i ôn hòa chu áo, nhìn th nào c ng không gi ng nh b m c b nh tâm th n. ây r t cu c là vi c gì th này? Nàng ch ng qua ch là sau m t hôm t nh d y thì ã phát hi n b n thân ra kh i D Vong Xuyên t i ây, gi a r t cu c ã x y ra chuy n gì? N i này là âu, có ph i v n còn U Minh a ph không?

Nhan m ôm u v t óc suy ngh , nh ng v n c ngh mãi không thông. Ch t nghe ngoài c a vang lên hai ti ng gõ c a khe kh , ti p theo c a phòng y m , m t thi u n g y gò m t m i không m y b t m t tay bê m t chi c khay g b c vào, trên khay bày l c, g ng ng và trâm cài tóc. Thi u n kia b c n g n, kh khom ng i thi l , nh gi ng c t ti ng: “Phu nhân, nô tì n giúp ng i ch i u”.

Nhan m ng ng u, ã có chút m t kiên nh n: “Ta không ph i phu nhân gì h t, các ng i nh n l m ng i r i”.

Thi u n kia thoáng ng n ra, r i dè d t nhìn nàng áp: “Phu nhân ng i nói gì th , Tri u tiên sinh nghe c s n i gi n y”. Nàng ta t khay g xu ng chi c t kê u gi ng c m m t chi c l c g lên, chìa tay sang nhè nh vén m tóc c a Nhan m lên, ch m ch m ch i n t n ng n, ng tác v a nh nhàng l i khéo léo.

Nhan m ng i im không nhúc nhích, ch nhìn m m vào hình nh trong chi c g ng ng.

M t g ng ng này là v t dùng ã lâu n m, b m t có ôi ch tr y x c, tuy khuôn m t ph n chi u trong g ng không c rõ m y nh ng b y nhiều c ng ã . Nhan m cu i cùng ã hi u, vì sao v Tri u tiên sinh kia và thi u n này l i nh n l m mình thành ng i khác.

Không ph i do ngo i hình nàng và Tri u phu nhân có i m nào gi ng nhau, mà là...

G ng m t ph n chi u trong g ng, ã không còn là dung nhan v n có c a Nhan m n a.